

১। চমু উত্তর লিখা :—

(ক) সময়ক কিছৰ লগত ছেলনা কৰিব লাৰি ?

উত্তৰঃ সময়ক নৈৰ মোঁতৰ লগত ছেলনা কৰিব লাৰি ।

(খ) কিছৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি সময় ভাগ কৰা হয় ?

উত্তৰঃ কাৰ্যকক্ষৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি সময় ভাগ কৰা হয় ।

(গ) সময়ৰ ভাঙৰ ভাগবোৰ কি কি ?

উত্তৰঃ সময়ৰ ভাঙৰ ভাগবোৰ হ'ল - যুগ, বৰ্ষা, শতাব্দী ।

(ঘ) সময়ৰ দণ্ড, মল, অনুমলক কি বোলা হয় ?

উত্তৰঃ সময়ৰ দণ্ড, মল অনুমলক শুদ্ধাংশ বোলা হয় ।

(ঙ) সময় কি প্ৰতিত ঘূৰে ?

উত্তৰঃ সময় বৃত্তাকাৰ প্ৰতিত ঘূৰে ।

২। তাৎপৰ্য ব্যাখ্যা কৰা :

(ক) এলেক্সাৰ দিন নামায় নুপুৰায় ।

উত্তৰঃ এলেক্সা একেলৰ সময় প্ৰতি কোনো ষণ লাৰি ।

তেওঁলোক সময় কৰিবলৈ বেয়া লাৰি । তেওঁলোকৰ হতে জীৱনটো
স্বাৰ্থ-বৈষ্টি বংবহুইচ কৰি কাটাব লাগে । ফলত সময়ৰ এটা-এটা
নল অতি অকাণ্ড হৈ লৰে কাৰণ সময় কৰিলে মানুহে
সময় বৈলৈকো লাৰি হয় তাৰ উমান নামায় । কিন্তু সময়

লক্ষ্যকে বহিঃশক্তিৰে প্ৰাপ্তিৰ বাবে এটা দিন
অতি দীঘলীয়া হৈ নৰে আৰু দিনটো নাযায় লুপুৰায়
যেন অনুভৱ হয়।

(খ) মানুহৰ এক কল্মাই ব্ৰহ্মাৰ এদিন।

উক্তঃ ব্ৰহ্মা হৈছে এই বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ডৰ সৃষ্টি কৰ্তা।
তেওঁ এই বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ডৰ একলো প্ৰাণীকে নৰিচালিত কৰে।
ব্ৰহ্মাই সৃষ্টিকৰ্তা আৰু সেয়েহে প্ৰতিটো মানুহৰ দেহাৰ
অন্তৰ্ভাগত। মানুহৰ দেহাৰ কৰ্মৰ নৰিচালক ব্ৰহ্মাৰ
তুলনাই নিচেই ক্ষুদ্ৰ। এটা কল্মাই মানুহৰ দেহত
যুগ বা চাৰিখ বখ্ৰি কোটি বছৰ। এই মানুহৰ বাবে বহু
বোৰ দেহ কাল হিচাপে প্ৰায় এক কল্মাই ব্ৰহ্মাৰ
এদিন। ব্ৰহ্মাই যিমানখিনি সৃষ্টিৰ কাম কৰিবলগীয়া হয়,
মানুহৰ দিন-ৰাতিৰ কামৰ তুলনাত যথেষ্টে এহেজাৰ
যুগৰ কাম হৈ উঠে। সেয়েহে মানুহৰ এক কল্মাই ব্ৰহ্মাৰ
এদিন।

(গ) কৰ্মৰ জৰিয়তে দেহৰ গতি ধৰিব লাগিব।

উক্তঃ কৰ্মৰ জৰিয়তে প্ৰকৃত দেহৰ নিৰ্ণয় কৰা হয়।
এজন মানুহে যদি এক বছৰ কাল জীয়াই থাকিও জীৱনত
সফল হব নোৱাৰে তেন্তে তেওঁৰ দেহ এক বছৰ
কালৰ কোনো অৰ্থই নাথাকে। আকৌ কোনো এজন
মানুহে নাঁচিছ বছৰ জীয়াই থাকিও বহু কাম কৰিব
নাৰে। কৰ্মৰ কৰ্ম হৈছে মানুহৰ প্ৰকৃত আয়ুৰ্দ্ৰ নিৰ্দ্ধাৰণ
কৰে। কৰ্মৰ জৰিয়তে দেহৰ অন্তৰ্ভাগত ইচ্ছা-অনিচ্ছা
হলৈও আঁঠল লাগে। দিগ্বিজয়ী নোমোলিয়নে নাচ মিৰিচি
দেহৰ কাম কৰা বাবে বাৰ্ণাল যুদ্ধত লগত বৰণ কৰিব
লগীয়া হৈছিল। শৰাইঘাটৰ যুদ্ধত গড়ৰ কামত অৱশেষ
অৱশেষ কৰাৰ বাবে নাচিচে মোহায়েকৰ শিৰচ্ছেদ

কৰিছিল। সেইদৰে নবীজ্ঞানৰ ভাগত নানাটি বস্তু ছায়ে-ছাত্ৰী
নবীজ্ঞানত কলম কামুৰি বহি থাকিব লগীয়া অৱস্থা হয়।
প্ৰাকৃতিক নিৰ্দ্ধাৰিত সময় ব্যয় কৰিলে ভোজন, ফল লাভ নোৱাৰি
জৈষ্ঠৰ ঘৰত কৰ্মীয়া কৰীয়া উঠিলে ভোজন, ফল নৰিব।
বোৰীক উল্লম্বক সময়ত চিকিৎসা নকৰিলে নিছত অধিক বিন
ভাতিও ব্যৰ্থ হবলগীয়া হয়।

গতিকে ওপৰৰ আলোচনাৰ দ্বাৰা দেখা গ'ল যে
অময়ৰ মূল্য বুজি তাৰ সেৱা ব্যৱহাৰ কৰিলেহে প্ৰকৃততে
অময়ে নিৰ্ণয়ক ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিব পাৰে।

৪। চাৰিটা-নাঁচোটো বাক্যত উত্তৰ দিয়া :

(ক) প্ৰাকৃতিক জগত বুলিলে কাক বুজায় ?

উত্তৰঃ প্ৰাকৃতিক জগত বুলিলে আমি আৰ্দ্ৰবনতে আমাৰ
চাৰিওফালে থকা জগতখনক বুজো যিখন জগতত গছ-গছনি,
নাৰত-নাহাৰ, চৰাই-চিৰিকটি, নক্ষত্ৰ-নক্ষত্ৰী, নদ-নদি, জোন-জুৰী,
বায়ু-বানী, আকাশ আদি প্ৰাকৃতিক বস্তুসমূহ থাকে।

(খ) কোনো ঘটনাৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কিদৰে সময় ভাগ
কৰিব পাৰি ?

উত্তৰঃ একো একোটা বিশেষ ঘটনা বা মানুহৰ কাৰ্য-কলাপ
অৱলম্বন কৰি সময়ক ভাগ কৰা হয়। বীৰ, কলা, মোহিত্য-
বুৰঞ্জী কিংবদন্তি বিদ্রোহ স্বজৈত্ৰ আদি বিষয়কিনাক একো
একোটা সময় নিৰ্দ্ধাৰিত কৰিছে। জাতকী, প্ৰষ্টাম হিজৰী,
শহকবাদ চৈতন্যবাদ আদি সময়ৰ স্তৰিতো এনে
একোটা সুবৰ্ণীয় ঘটনা আছে। যেনে শহকবদেৰে জন্মৰ
তাৰিখৰ দ্বাৰা আবহু শহকবাদ আৰু হজৰত মহম্মদ (ছ):
মক্কাৰ দ্বাৰা মদিনালৈ পলাই যোৱা নিছৰ দ্বাৰা হিজৰী চন
আৰম্ভ হৈছে ইত্যাদি।

উত্তৰঃ অসমক কিছুমান বিশেষ বিশেষ ভাগত ভাগ কৰা হয়। এই অসমবোৰ কোনো কোনো ষ্টেটক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। অসমৰ ভাষ্য ভাগবিলাক হ'ল - যুগ, কল্ম, জাতকী। মজলীয়া ভাগবোৰ হ'ল - ক্ষীৰ, বহুৰ, মাহ আৰু এক ভাগবিলাক হ'ল - দাঙ, গাণ, অনুগাণ। হিন্দু শাস্ত্ৰমতে চাৰি যুগৰ লক্ষণবিলাক নিৰ্ণয় কৰি থোৱা হৈছে। বৰ্ত্তি যুগত বৰ্দ্ধি অৱতাৰৰ নিৰ্দ্ধৃত অত্যুগৰ প্ৰৱৰ্ত্তন, খ্ৰীষ্টান সকলৰ মতে শেষ ইমাম মেহদিৰ আগমন ইত্যাদি ষ্টেটাৰলীয়ে একো একোটা যুগৰ লক্ষণ। এই অসমবিলাকৰ পৰিৱৰ্ত্তনক কল্মান্তৰ চাইল্লিক আদি বিভিন্ন নামত প্ৰখ্যাত।

(খ) অসমৰ টিকনিডাল হেনো আগফালে।

উত্তৰঃ অসম যে গতিশীল আৰু অশ্বল্য সেই কথাখিনিক উক্ত কথাফাৰিৰ মাজেদি প্ৰকাশ কৰা হৈছে। সোণাৰণতে মানুহৰ টিকনিডালে মূৰৰ নিচ্ফালে থাকে। ইয়াৰ বিনীত বিনীতে অসমৰ কাল্পনিক টিকনিডালে আগফালে থাকে। অসমক নিচ্ফালৰ মৰ বঁৰিব নোৱাৰি। প্ৰকৃত অসমটোক বঁৰিব নাগিলে সেই অসমটোক আগ বাঢ়ি থাকিব নাগিব। উদাহৰণ স্বৰূপে দহ বজাৰ বেলাখন বঁৰিব নাগিলে দহ বজাৰ আগতেই ষ্টেচনত থাকিব নাগিব। দহ বজাৰ এক মিনিট নাচুত গলে সেই বেলাখন বঁৰিব নোৱাৰি। সেইবাবে স্তানী আৰু কৰ্মী লোকে নিৰ্বাৰিত অসমৰ দুই-চাৰি মিনিট হলেও আগতে প্ৰস্তুত থাকে। অসম কাড়ৰ দৰে। এবাৰ উৰা মাৰিলে তাক নিচ্ফলৰ বঁৰা অশ্বল্য নহয়।

(গ) অসমৰ জোখ কামপুৰ, ঘড়ীৰ কাঁইটালত নাই।

উত্তৰঃ প্ৰকৃত অসম নিৰ্দ্ধাৰণ ঘড়ীৰ দ্বাৰা নকৰি কামৰ হিচনে কৰিব লাগে। এনে অৰ্থতেই কথাষাৰ ব্যৱহাৰ হৈছে।

ঘড়ী হ'ল বিজ্ঞানৰ এক অভুতপূৰ্ব আৱিষ্কাৰ। ঘড়ী মানুহে নিজৰ কামৰ সুবিধাৰ বাবেহে উলিয়াইছে। আচলতে ই প্ৰকৃত অসমৰ মূল্য নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিব নোৱাৰে। যান্ত্ৰিক বিজুতি ঘটিলে ঘড়ী বন্ধ

(গ) ~~লক্ষণ~~ লক্ষণাক্রান্ত মানে কি?

উত্তর : লক্ষণাক্রান্ত শব্দই কিছুমান লক্ষণ বিশেষকৈ বুজায়। কিছুমান লক্ষণৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি সেয়াৰ ভাগ কৰাইছে। ইয়াৰ অতিটো বিশেষ সেয়াৰ লক্ষণাক্রান্ত বুলি কোৱা হয়। হিন্দু জ্যোতিষ চাৰিটা যুগ - মেত, প্ৰেতা, দ্বাপৰ, কলি হিচানে ভাগ কৰিছে। খ্ৰীষ্টান মকলৰ মতে মেনেলিয়া বা হাজৰ বছৰ যীশুৰ বাজত, ইচ্ছনা মকলৰ মতে শেষ ইয়াহা মেহদীৰ আগমন আদি ঘটনাবলীয়েই একো একোটা যুগৰ লক্ষণ।

(ঘ) বিজ্ঞানৰ আবিষ্কাৰৰ আগতে মানুহে কিহৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি সেয়াৰ অন্ধকৈ অৱগত হৈছিল?

উত্তর : বিজ্ঞানৰ আবিষ্কাৰৰ আগতে মানুহে আকৃতিক জগতৰ প্ৰতি প্ৰতিবিম্বি আৰু জীৱ-জন্তুৰ আচৰণ চাই সেয়াৰ নিৰ্ভাৰ কৰিছিল। জাৰত ঠেঁৱুৱৈয়ে বঁৰি ঠেৰেঙা হৈ থকা পছৰ ভালত কুহিনাত ওলালে বসন্ত ঋতুৰ আগমন বঁৰি নাৰিছিল। নদুহা ফুলে ফাতিবুৰা মুকলি হৈ আৰু অন্ধিয়া জোন গৈ দুৰ্ব উদয় হোৱা আৰু অস্ত যোৱা সেয়াৰে দেখুৱাই দিয়ে। কাঁঠাল মুচি নেলোলে, আৰে মলিয়ালে, বঁৰি নাকিলে, বাঁহে গাজ মেলিলে, তানত কেতেকী গোন্ধালে একো-একোটা ঋতুৰ অহুদ নোৱা যায়। একেদৰে জীৱ জন্তুৰ আচৰণ লক্ষ কৰিও আগতে সেয়াৰ নিৰ্ভাৰ কৰিছিল।

প্ৰাণীৰ প্ৰাণকোষৰ অন্তৰ্নিহিত ভাৱ বিশ্লেষণ কৰা :

(ক) সেয়াৰ এই ভাগবিলাক বিশেষ বিশেষ লক্ষণাক্রান্ত।

হৈ যাব কিন্তু অমায় নাথাকে। কৰ্মৰ জৰিয়তে এজন মানুহৰ জ্ঞান নিৰ্ভাৰ কৰিব লাগিব। কৰ্মহে মানুহৰ জীৱনৰ নিষ্টি নিৰ্দিষ্ট অমায় তিনি যুগ-যুগলৈ বান্ধাওব কৰিব লাগে। বৈশ্বনোৱা ২০/২৬ বছৰীয়া জীৱন কালতে অংকাৰ কৰি পুথিৱীত অমায় হৈ বব লাগে আৰু কোনোবা হয়তো ১০০ বছৰ জীয়াই থাকিলেও পুথিৱীৰ লৰা ভেঁওৰ লগত নিঃচিহ্ন হৈ যাব লাগে।

মুঠতে অমায় অমূল্য বিন। ইয়াক ঘড়ীৰ কাইটেৰ লগত হেলনা কৰিব যোৱাটো সুখ্যাতিৰ বাহিৰে আন একো নহয় জ্ঞান কাষেৰেহে অমায়ৰ প্ৰতিষ্ঠা গতিবিধি নিৰ্ভাৰন হয়।

(ঘ) অমায় অমূল্য বিন বোলা কথাষাৰ সেট।

উল্লেখঃ অমায় এবাৰ শুচি প্ৰলে কেতিয়াও কোনো মূল্য দিয়ে তাক। ঘোৰাই আনিব নোৱাৰি। একোজন বিনুৰবেৰে এক-এক মিনিটত হাজাৰ-হাজাৰ টকা উল্কাৰ্জন কৰে। আনহাতে কোনো এজন মানুহে হয়তো গোটেই জীৱনত চেঙা কৰিও একেলগে হাজাৰ টকা চকুৰে নেদেখে। ঘোঁৰা চেঙাৰ জটিলযোগিতাক এক মুহূৰ্তৰ আগতে অহা ঘোঁৰাৰ গিৰিহঁতে লক্ষ-লক্ষ টকা লোৱাৰ দৃষ্টান্ত আছে। ঘৰাত বুৰি ঘাইল যোৱা লৰী-হাঁহৰ প্ৰাণী উল্কাৰ্জনকে ঘৰাত দুই ঘাইল যোৱা পৰুণাড়ী এজন উল্কাৰ্জন বেছি হ'ব নোৱাৰে। নৰীক্ষাত যাদু তিনি ঘৰাত ভিতৰত উত্তৰ কৰিবলৈ দিয়া ব্ৰহ্ম কাকত এখনক লাৰি-নিটিকি হুকা নৰীক্ষাৰ্থীজনকে তলৰ মূৰ ওলৰ কৰিবলৈ আহৰি নোনোৱা নৰীক্ষাৰ্থীজন বেছি লক্ষৰ নাবই। গতিকে অমায়ৰ মূল্য ইমানেই অধিক যে ইয়াক টকা লক্ষ বা আন বহুমূলীয়া বস্তুৰেও নিৰ্ণয় কৰা অমূল্য নহয়।

শ্রেণী ৬। 'প্রাকৃতিক জগতৰ গতি-বিধিৰে লক্ষ্য কৰিও অসহায় নিৰক্ষৰতা কৰা হয়'—

প্রাকৃতিক জগতৰ গতি-বিধিৰে কি কি ? কেৱলকৈ এই গতি-বিধিৰ দ্বাৰা অসহায় নিৰক্ষৰ কৰিব নাবি ?

উত্তৰঃ প্রাকৃতিক জগতৰ গতি-বিধি লক্ষ্য কৰিও অসহায় নিৰক্ষৰতা কৰা হয়।

প্রাকৃতিক নাবিঘটনোপদ্রৱৰ ওপৰত লক্ষ্য কৰি অসহায়ক ছয়টা ভাগত ভাব কৰা হৈছে। যেনে - গ্ৰীষ্ম, বৰ্ষা, শৰৎ, হেমন্ত, শীত আৰু বসন্ত। এই বিভিন্ন নাবিঘটনোপদ্রৱ নক্ষ-নক্ষী উদ্ভিদ আৰু জীৱ জন্তুৰ গাত দেখা যায়। শীতৰ শেষত বসন্ত ঋতু আহে। গছ ফুৰিলাত ফুলিলে, আমে ফুলিলে, কঁঠাল ফুলি ফুলিলে, বাঁহে গছ ফুলিলে বসন্ত ঋতুৰ আগমনৰ কথা জানিব নাবি। আকৌ ফুলিলে নিয়ৰ ফুলিলে, শীতৰ আগমনৰ কথা জানিব নাবি।

ঋতু নাবিৰ্ত্তনৰ লগে লগে কিছুমান জীৱ-জন্তুৰ আচৰণ নাবিৰ্ত্তন হয়। বাৰিষা আহিলে, নাথাক শুলায়, কেঁচোৰা শুলায়, মাছে কলী মাৰে, ভেঁইলীয়ে টোৰটোৰায়। ভেনেদৰে এলুৰ গাতত ঘোমালে, কেঁচু গাতত ঘোমালে, শীত কালৰ আগমন ঘটিব বুলি জানিব নাবি। আকৌ মাৰই ফল দিলে, ফেঁচাই ফুল দিলে দিনৰাতি অহৰৰ কথা জানিব নাবি। কুকুৰাই ডাক দিলে, ফেঁচুৱে জালি দিলে বাতিপুৰাৰ উন্নয়ন লাভ নাবি।

৭। 'নিয়মানুৱৰ্ত্তিতা আৰু অসহায়ৰ অদ্ব্যৱহাৰ' - ইয়াকে বিষয় হিচাবে লৈ এটি টোকা যুগুত কৰা।

উত্তৰঃ নিয়মানুৱৰ্ত্তিতা আৰু অসহায়ৰ অদ্ব্যৱহাৰ মানৱ জীৱনৰ কৰ্তব্যৰ দুটা নিষ্ঠাবান দিশ।

নিয়মানুৱৰ্ত্তিতা নাথাকিলে অথবা অসহায় নষ্ট হয়। নিয়মানুৱৰ্ত্তিতা বজাই ৰাখি দৈনন্দিন কাম কৰিলে অসহায় নষ্ট নহয় আৰু কামত আঁঠল নালাগে। ছাপাৰস্থাত বা কৰ্ম জীৱনত

নিয়মানুগভিত্তিক অতি আয়োজন। তেনেদৰে অম্মৰ
অব্যবহাৰো এক উচিত কাম। আমি অজ্ঞা অম্ম
নষ্ট নকৰি এফ কামত অম্ম কটাব লাগে। কাৰণ
অম্মে কেতিয়াও কাৰো বাবে বৈ নাথাকে। বাৰ্টলু
যুদ্ধত লৰাজয় বৰন কৰিব লগা হৈছিল। গতিকে
আমি অব্যবহ অম্ম নষ্ট নকৰি এফ কামত অম্ম
দিনে জীৱনত অফলত লাভ কৰিব লাৰিম।

৮। ল ভাব অম্মসাৰণ কৰা :

(ক) আহিৰো বাৰ্জ গংগাৰোতি যাত্ৰা।

উত্তৰ : উক্ত কথাস্থাৰ অম্মীয় অম্মজ্ঞ অতি আটন
কালৰে লৰা চলি অম্ম এম্ম লোকৰচন। ইয়াৰ মাজেৰে
একেলগে দুটাকাম সিদ্ধি হোৱাৰ কাম কৈছে। ছোৱালী
বিসা দিয়াৰ পাছত মাকৰ স্বৰ্গলৈ যাবলৈ বৰ হেৰোঁৱ কৰে।
গতিকে মাকৰ স্বৰ্গলৈ যাওঁতে যদি একে বস্তুৰে গংগা নদী
নায়া তেন্তে তাতো এবাৰ স্নান কৰি অম্ম সুৰ্গী নায়া।
এবাবে হৈ দুয়োটা কাম সিদ্ধি হয়। অম্ম কথাকে ইয়াৰ
মাজেৰে ক'বলৈ বিচাৰিছে। একা গুলিত দুই চিকাৰ
বোলা কথাস্থাৰ অৰ্থও একেই।

(খ) বাইজে নম্ব জোকাৰিলে নৈ বয়।

উত্তৰ : এজন মানুহৰ অকলক্ষীয়া গুচেটাত কোনো এটা কাম
অম্মীয় কৰিবলৈ অম্ম যেন লগা কামটোকে অম্মীয়
গুচেটাবে অম্মৰ কৰি তুলিব লাৰি। নৈ এখন কোৱা
বোৱাৰ লৰাটো এজন ব্যক্তিৰ বাবে অম্মৰ নহয়। কিন্তু
গোটেই বাইজে মিলি যদি কামটো কৰা হয়, নৈ
এখন বোৱাই নিয়াটো এনো টান কাম নহয়। বাইজৰ নম্বৰ
অম্মৰ এটোনল লাৰি নৈ বোৱাৰ লৰাৰ নিচিনাকৈ

(৯)

শ্ৰেষ্ঠ অনাৰ্হচা - দুলাৰ্হচাকৈ উঠাই মানুহে বাৰ্হজৰ নাৰ্হচাবে অকোশ্চন
অনুষ্ঠান - অতিষ্ঠান নতাব । ইয়াৰ দৰে স্বহস্ত কাৰ্য্যত অনায়াসে
অৰ্হাদন কৰিব নাৰি ।

উক্ত বাক্যটিৰে সন্মিলিত শক্তিৰ স্বহস্ত তথা
স্বহস্তৰ কথাকেই আঙুলিয়াই দিয়া হৈছে ।

(১০) অময়ৰ সৰ মাৰিব নাঙানিলে সৰ নাঙৰ স্বহস্ত আৰলৈ আশা
কৰা যিছা ।

উক্তঃ অময়ৰ অদ্যৰ্হাৰৰ লুপ্তহস্ত লেখকে কথাসাৰ ব্যক্ত কৰিছে ।
অময় অমূল্য ই গতিশীল । এবাৰ নাৰ হৈ যোৱা অময়ক পুনৰ ঘূৰাই
নাৰ নোৱাৰি । সৰ হ'ল এবিধ কাড় । ইয়াক বৈলুত স্তন লগাই জীৱ-
জন্তু নিৰ্ধন কাৰ্য্যত ব্যৱহাৰ কৰা হয় । সৰ নাঙ হ'ল এক শ্ৰেণীৰ
তীব্ৰবেগী নাঙ । ইয়াৰ স্বহস্ত আৰলৈ বৰ মোৱাদ। সেই মোৱাদ লগা
অৰ্হাৰ হ'ল লগা কামত অৰ্হা । লাঙদায়ক কোনো এটা বটনা
হ'লেই হ'লে উচিত অময়ত কাম কৰিব নাৰিব লাগিব । অৰ্হাৰ
অময়ৰ যথোপযুক্ত ব্যৱহাৰৰ কথা কবলৈ এই উল্লেখটি অৰ্হা
কৰা হৈছে ।